

Bohoslužba 22. 8. 2021

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází.

Introit: Pějte žalmy Hospodinu, jeho věrní, vzdejte chválu tomu, co připomíná jeho svatost, neboť jeho hněv je na okamžik, jeho přízeň však na celý život. Večer se uhostí pláč, a ráno všechno plesá. (Žalm 30,5–6)

Pozdrav

Píseň: 205

Modlitba: Dobrý Bože, ty jsi shromáždil svoji církev, aby se scházela a oslavovala tě, společně stolovala, sloužila lidem a vydávala o tobě svědectví. Daruj nám moudrost a sílu ke každému z těchto úkolů. Uděl nám světlo svého Ducha, abychom vyznávali Ježíše z Nazareta jako Syna živého Boha a mohli být živými kameny tvořícími církev. Ty jsi jej poslal mezi lidi jako cestu, pravdu a život. Chraň nás před tím, abychom se v záplavě slov, která nás obklopují, vzdávali Slova věčného života, Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Pána a bratra, který s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

1. čtení: Židům 9,1–12

Píseň: 618

2. čtení: 1. Královská 8,1.6.10–11.22–30.41–43

Kázání

Chrám konečně stojí. Šalomounovi se podařilo to, nač pomýšlel už jeho otec David. Teď ještě zbývá předat stavbu k užívání, k bohoslužbě. Posvěcení chrámu se odehrává v Šalomounově režii. Ale není to jen jeho soukromá záležitost. Koná se celonárodní slavnost. Společenství dvanácti izraelských kmenů se schází a tvoří jednotu, což nebylo v jeho dějinách vždy pravidlem. Vždyť Hospodin je Bohem celého Izraele. A uzavřel s ním kdysi smlouvu. To připomíná schrána úmluvy, která bude nyní umístěna v nejdůležitější části nového chrámu, v nejsvětější svatyni. Jestliže chrám představoval sídlo Boží, o velesvatyni to platilo tím více. Jenže ten Hospodin je jiný než ostatní bohové. Není modlou, předmětem, který se dá kdesi postavit a tam bude poslušně stát. A když se lidem zachce jej někam přemístit, nebude se tomu bránit. Pro takové bohy jsou svatyně a chrámy dostačující. Jenže takový bůh je z biblického pohledu k smíchu. Hospodin se do žádného chrámu nevejde, nedá se do něj uzavřít. To ví i král Šalomoun. K čemu tedy chrám se vším tím nákladným vybavením – měl nějaký význam? Dnes bychom se možná zeptali, zda to nebyly vyhozené peníze a nedalo se za ně pořídit něco lepšího...

Chrám sice není prostorem, který by mohl Boha obsáhnout, kam by se Hospodin vměstnal, jde však o místo, kde se lze s Bohem setkat. Místo, kde se slouží bohoslužby a kde se mohou společně setkávat také lidé. Boží jméno, o němž Šalomoun mluví, Hospodina vyjadřuje, zastupuje. Takže tam, kde přebývá Jeho jméno, je Bůh přítomen mimořádným způsobem. Ano, s Bohem se lze setkat, vstoupit s ním do vztahu, do rozhovoru, ovšem není možné jej spatřit a zachytit. Bůh je neuchopitelný a přesto skutečný, živý, jednající. Izraelci tedy chápali Hospodina jinak než vnímaly okolní národy svá božstva, která byla vystavována, aby se na ně všichni mohli podívat. Hospodin přes všechnu blízkost svému lidu zůstává zčásti tajemným. Nadále je tady jistá bariéra. A platí to také pro křesťany. Bůh se sice zjevil v tělesné a viditelné podobě v osobě Ježíše z Nazareta, přesto se jeho tajemství tímto činem nevyprázdnilo. Dal se nám poznat, ale stejně o něm pořád nevíme všechno. Co by to také bylo za Boha, kdyby byl zcela pochopitelný, zachytitelný, manipulovatelný?

Ve verši, který jsme mezi vybranými úryvky neslyšeli, se říká, že Bůh bude přebývat v mráкотě. A chrám je během posvěcovací ceremonie zahalen oblakem Boží slávy, čímž je vlastně znemožněn liturgický provoz. Jako by chtěl Hospodin dát najevo, že ten chrám a v něm odehrávající se bohoslužebné úkony nejsou pro něj tak zásadní... Tomu nasvědčuje i skutečnost, že byly doby, kdy chrám nestál, a že nestojí ani dnes. Hospodin se obešel bez něj a dopustil jeho opakované zničení. I židovská bohoslužba se tomu dokázala přizpůsobit a našla si místo v synagogách, kde se neprovádí krvavé oběti. S Hospodinem se tam komunikuje podobně jako v našem prostředí skrze čtení Písma či modlitby. Stavby nejsou pro Boha tím nejdůležitějším. Spíše mu záleží na jednání. Má zájem na tom, aby smlouva, kterou s Izraelem uzavřel, byla dodržována. Bůh chce žít se svým lidem v dobrém společenství a podobný postoj očekává také od druhé strany.

Král Šalomoun ve své modlitbě vypočítává několik případů a prosí Hospodina, aby za daných okolností vyslyšel prosby vyřčené v chrámu nebo směrem k němu. Jedním z těchto případů je situace, kdy se k Hospodinu bude modlit cizinec. Řekl jsem, že Hospodin je Bohem celého Izraele. Jenže tady se počítá i s těmi, kdo do Izraele nepatří. Hospodin tedy není pouze Bohem Izraele. Jeho vyvolený lid ani nikdo jiný si ho nemůže bezezbytku nárokovat. On je tady pro všechny národy, pro všechny lidi.

A proč by se cizinci měli podle Šalomouna k Hospodinu obracet, co by je na něm mělo tak zaujmout? Zprávy o tom, jaký tento Bůh je. Zvěsti o jeho činech. Můžeme si představit nepřátele poražené Izraelem v nějaké bitvě či válce, kteří vyprávějí o tom, že je porazil ten zvláštní Bůh. Ale také by se mohlo jednat o samotné Izraelce, kteří nějakým způsobem svědčili pohanům o svém Bohu. Ostatně z pozdějších dob známe jev zvaný proselytismus. Proselyté byli původně pohané, kteří se stali židy. Řídili se židovskými předpisy. Další skupinu představovali tzv. bohabojní, kteří sice nepřijali obřízku a nestali se tedy plnohodnotnými členy židovské komunity, ale byli židovství silně nakloněni. Ale Šalomounova slova míří k tomu, aby mohly Hospodina poznat všechny národy, nejen jednotlivci. Vyvolení Izraele tedy neznamená výlučnost. Když je jeden vyvolený, nemusejí být ostatní mimo hru. Vyvolení s sebou nese spíše zodpovědnost a úkol. A jeden z úkolů Izraele spočíval v tom, aby představoval Božího svědka pro ostatní národy. Aby také ony mohly přijít k Hospodinu a poznat v něm pravého Boha. A podobně je tomu s církví. Bůh v Kristu plně otevřel přístup k sobě všem lidem. A církve má zodpovědnost a úkol věrohodně svědčit o Bohu a Kristu. Věrohodnost církví není v našich končinách příliš vysoká a se svědectvím křesťanů to také není moc valné. Ani oceňované

církevní školy či jiné křesťanské projekty nedokáží patrně lidem zřetelně zprostředkovat zvěst evangelia. Žádné davy se v Evropě ke Kristu neobracejí. My tady ve Dvoře s tím globálně asi moc nenaděláme, ale svojí troškou do mlýna přispět můžeme. Tím, že se budeme jednoduše snažit, vědomě i nevědomě, méně i více nápadně, evangelium žít a vyzařovat je do svého okolí. A třeba si toho nějaký případný bohabojný nebo proselyta všimne.

Píseň: 547

Přímluvy: Volejme k Pánu slovy „Prosíme Tě, vyslyš nás“:

Bože, tvoje přítomnost není vázána na žádné místo. Přesto si nacházej cestu i do našich kostelů a modliteben a ukazuj nám při společných shromážděních, co od nás žádáš. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Dopřej své církvi jednotu a naplňuj ji touhou šířit evangelium a svědčit o Tobě. Dávej i nám schopnost

a odvalu k tomuto úkolu. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Ty jsi Bohem všech lidí a na všechny pamatuješ. Dej, ať ani my nepřehlízíme potřeby našich bližních. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Buď milostiv lidem v Afghánistánu a na Haiti, žehnej i těm, kdo uprchli ze svých domovů. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Dej, ať národy dokáží mezi sebou žít v míru a svornosti, podkopávej snahy těch, kdo chtějí ovládat druhé. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 406

Ohlášky

- V úterý od 17 hod. se sejde staršovstvo.
- Bohoslužby se uskuteční opět v neděli od 9 hod.

Poslání: Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je ‚vyvolený a vzácný‘. I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. (1. Petrova 2,4–5)

Požehnání: Ať Hospodin tě požehná a ochrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: 631